

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 30ής Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-446/02 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Gournalnik & Partner GmbH

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Ανακριβής διασάφηση — Συνέπειες επί του κύρους της διασαφήσεως)

(2004/C 118/47)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-446/02, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Hauptzollamt Hamburg-Jonas και Gournalnik & Partner GmbH, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της ισχύουσας για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή κανονιστικής ρυθμίσεως, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Απριλίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Για τις ζητηθείσες προ της 1ης Απριλίου 1995 επιστροφές, το άρθρο 78, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, και το άρθρο 3, παράγραφος 5, στοιχείο α), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι υφίσταται δικαίωμα για είσπραξη επιστροφής κατά την εξαγωγή, τουλάχιστον βάσει του συντελεστή επιστροφής που ίσχυε για το πράγματι εξαχθέν προϊόν, όταν στο πλαίσιο τελωνειακού ελέγχου διαπιστώνεται ότι τα δηλωθέντα και εξαχθέντα εμπορεύματα δεν αποτελούνταν εξ ολοκλήρου από το δηλωθέν προϊόν, αλλά περιελάμβαναν εν μέρει και άλλο προϊόν για το οποίο ίσχυε χαμηλότερος συντελεστής επιστροφής, και οι τελωνειακές αρχές προέβησαν σε διόρθωση της διασαφήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 3, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.
2. Δεν είναι κρίσιμο για την έκβαση της δίκης το ζήτημα αν το ανακριβώς δηλωθέν εμπόρευμα είναι παρεμφερές προς το εμπόρευμα που πράγματι δηλώθηκε.

3. Στις ζητηθείσες μετά την 1η Απριλίου 1995 επιστροφές εφαρμόζεται το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2945/94 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 όσον αφορά την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και τις κυρώσεις.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-231/02, Sgaravatti Mediterranean Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 — Αρχή *ne bis in idem* — ΕΓΓΠΕ — Ακύρωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2004/C 118/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-455/02, Sgaravatti Mediterranean Srl, με έδρα την Caroterra (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους M. Merola και P. Ferrari, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και L. Visaggio, επικουρούμενοι από τον M. Moretto), που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, T-199/99, Sgaravatti Mediterranean Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συλλογή 2002, σ. II-3731), με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως αυτής, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο του τμήματος, και τους Α. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts και K. Schieman, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 22 Μαρτίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 44 της 22.2.2003.